OIKEUSMINISTERIÖ

LAUSUNTO

Demokratia- ja julkisoikeusosasto
Julkisoikeusyksikkö
Neuvotteleva virkamies Kari Hämäläinen

3.3.2026

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

Hallituksen esitys eduskunnalle sähköistä tiedoksiantoa Verohallinnossa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 157/2025 vp)

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa otsikkoasiassa. Verojaosto pyytää oikeusministeriön näkemystä Verohallinnon sähköisen asiointipalvelun käytön lopettamista koskevaan ehdotukseen sekä esittämään mahdollisia muita huomioita, joita esitystä koskeva perustuslakivaliokunnan lausunto PeVL 60/2025 vp herättää.

Oikeusministeriö on aiemmin ollut asiassa verojaoston kuultavana 13.11.2025, ja tällöin toimittanut verojaostolle 12.11.2025 päivätyn kirjallisen lausunnon.

Oikeusministeriö lausuu kunnioittavasti seuraavan.

Verohallinnon sähköisen asiointipalvelun käytön lopettaminen

Oikeusministeriö on paitsi lausuntokierroksella, myös verojaostolle aiemmin toimittamassaan lausunnossa kiinnittänyt huomiota siihen, että nyt käsillä oleva esitys on kiinteän yhteytensä vuoksi tärkeää sovittaa yhteen hallituksen esityksen sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 124/2025 vp) kanssa. Hallintovaliokunta on 25.2.2026 antanut kyseisestä esityksestä mietinnön. Kyseisessä hankkeessa ehdotetaan muutoksia erityisesti sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annettuun lakiin (13/2003, jäljempänä asiointilaki) ja hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annettuun lakiin (571/2016, jäljempänä tukipalvelulaki). Asiointilaki on viranomaisen sähköistä tiedoksiantoa koskeva yleislaki ja tukipalvelulaissa taas säädetään Suomi.fi-viestit -palvelusta, jonka avulla viranomaiset voivat muun ohella toimittaa sähköisiä tiedoksiantoja hallinnon asiakkaille. Edellä mainitussa esityksessä on tarkoitus muuttaa yleislainsäädäntöä viranomaisen sähköisen tiedoksiannon helpottamiseksi huomioiden perustuslain vaatimukset erityisesti koskien oikeusturvan (PL 21 §) ja yhdenvertaisuuden (PL 6 §) toteutumista.

Perustuslakivaliokunta on todennut nyt käsillä olevaa esitystä koskevassa lausunnossaan, että yleislain ja erityislain välinen suhde on oikeudellisesti niin kiinteä, ettei valtiovarainvaliokunta voi hyväksyä nyt arvioitavana olevaa hallituksen esitystä koskevaa mietintöä ennen kuin hallin-

tovaliokunta on antanut mietinnön hallituksen esityksestä 124/2025 vp. Valtiovarainvaliokunnan tulee vielä varmistua hallintovaliokunnan mietinnön hyväksymisen jälkeen, että näiden sääntelyjen välinen suhde on oikeudellisesti riittävän selkeä. (PeVL 60/2025 vp, kappale 4)

Verohallinnon lainsäädäntöön kaavaillut muutokset olisivat ehdotettua yleislainsäädännön muutoksia pidemmälle menevämpiä. Kyse olisi tältä osin poikkeuksesta yleislainsäädäntöön. Oikeusministeriö huomauttaa aiemminkin todetusti, että yleislaista poikkeamiseen tarvitaan aina erityinen, painava syy (ks. lainkirjoittajan opas, jakso 12.1).

Oikeusministeriö on myös aiemmin huomauttanut, että yhdessä sähköistä tiedoksiantoa koskevaan yleislainsäädäntöön kaavailtujen muutosten kanssa verolainsäädäntöön tehtävät muutokset vaikuttaisivat muodostavan hallinnon asiakkaan näkökulmasta jossain määrin haastavasti hahmottuvan kokonaisuuden, ja vaarana on, ettei sähköinen tiedoksianto välttämättä tavoita sen vastaanottajaa kaikissa tilanteissa.

Perustuslakivaliokunta on aiemmin todennut, että tiedoksianto on tehtävä siten, että vastaanottaja saa oikeuksiensa käyttämiseksi tarvitsemansa tiedot selkeästi, hänelle ymmärrettävinä ja riittävän ajoissa. Sähköisesti tiedoksi annetun asian on tultava tehokkaasti henkilön tietoon, ja tiedoksiantomenettelyn on täytettävä menettelyn asianmukaisuutta koskevan perustuslain 21 §:n 1 momentin vaatimukset (PeVL 9/2010 vp, s. 2, PeVL 5/2016 vp).

Keskeinen muutosehdotus tässä suhteessa on verotusmenettelylain (1558/1995) 26 c §:n 8 momenttiin ehdotettu ”palautusmenettely”, jonka perusteella verovelvollinen palautuisi takaisin OmaVeron käyttäjäksi, vaikka hän olisi aiemmin ilmoittanut, ettei halua käyttää kyseistä Verohallinnon sähköistä palvelua. Vastaavaa muutosehdotusta on ehdotettu myös oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettuun lakiin (768/2016).

Edellä todettuun sähköisen tiedoksiantomenettelyn yleislainsäädäntöä koskevaan esitykseen (HE 124/2025 vp) on sisältynyt ehdotus, jonka mukaan henkilö palautuisi Suomi.fi-viestien käyttäjäksi puolen vuoden kuluttua lopettamisilmoituksen tekemisestä, jos hän tunnistautuu tämän määräajan jälkeen viranomaisen palveluun Suomi.fi-tunnistuksen avulla, eli käytännössä käyttää viranomaisten sähköisiä asiointipalveluja, jollainen OmaVerokin on.

Perustuslakivaliokunta on todennut esityksestä antamassaan lausunnossa (PeVL 59/2025 vp, kappale 21), että ehdotettu sääntelymalli (palautusmenettely) aiheuttaa merkittävän riskin perustuslain 21 §:n mukaisten oikeuksien toteutumiselle. Sääntelymalli voi saadun selvityksen mukaan vaarantaa erityisesti sellaisten henkilöiden oikeuksia, joiden kyky tai mahdollisuudet käyttää digitaalisia laitteita tiedoksiantojen vastaanottamiseen on muuttunut. Perustuslakivaliokunnan mielestä sääntely viestinvälityspalvelutilin uudelleen avaamisesta on joko poistettava laista tai 8 e §:n 2 momentin 2 kohdan mukaista määräaikaa on pidennettävä merkittävästi, jotta mainittuja riskejä saadaan pienennettyä. Tällainen muutos on edellytyksenä esityksen käsittelemiselle tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

Hallintovaliokunta päätyi ehdottamaan määräajan pidentämistä puolesta vuodesta vuoteen (365 vrk), joka vastasi hallintovaliokunnan näkemyksen mukaan perustuslakivaliokunnan edellyttämää merkittävää määräajan pidentämistä (HaVM 1/2026 vp, s. 8 ja 14).

Perustuslakivaliokunta on nyt käsillä olevaa esitystä arvioidessaan todennut, että ehdotetun sääntelyn arviointiasetelma on sinänsä yleislaista jossain määrin poikkeava. Yleislaissa tarkoitettuun viestinvälityspalveluun tunnistautuminen voi tapahtua monen eri palvelun yhteydessä,

kun taas OmaVero-palvelu on erillinen palvelu, johon kirjautuminen liittyy perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan vain Verohallinnon palveluun kirjautumiseen. Perustuslakivaliokunnan mielestä ei ole kuitenkaan ongelmatonta, jos jokaisella kerralla OmaVero-palveluun kirjauduttaessa on erikseen tehtävä ilmoitus sähköisen asioinnin lopettamisesta. Perustuslakivaliokunnan mielestä sääntely vaikuttaa ongelmalliselta erityisesti ottaen huomioon, että säännösehdotuksen mukaan sähköisen asioinnin lopettaminen edellyttää erikseen käsiteltävää ilmoitusta, eikä henkilö voi ilmeisesti välittömästi palvelua käyttäessään valita, että hän haluaa lopettaa sähköisen tiedoksiannon OmaVero-palvelusta. Valiokunnan mielestä sääntelyä on muutettava siten, että ilmoitus on voimassa kohtuullisen ajan, eikä jokainen OmaVero-palveluun kirjautuminen edellytä uuden ilmoituksen tekemistä ja ilmoituksen käsittelyajan odottamista. Tällainen muutos on edellytyksenä lakiehdotuksen käsittelemiselle tavallisen lain säätämisjärjestyksessä. (PeVL 60/2025 vp, kappale 13)

Verojaosto pyytää oikeusministeriöltä näkemystä siihen, voidaanko 30 päivää pitää kohtuullisena aikana, jonka ajan ilmoitus OmaVeron käytön lopettamisesta on voimassa.

Oikeusministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunnan kohtuullisen ajan vaatimuksen lisäksi asiassa täytyy kiinnittää erityistä huomiota siihen, että sääntelykokonaisuus on kokonaisuudessaan mahdollisimman selkeä ja yhtenäinen myös hallinnon asiakkaan näkökulmasta. Mikäli eduskunta säätää sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädännön hallintovaliokunnan mietinnön mukaisena, verovelvollinen voisi olla Verohallinnon sähköisen tiedoksiannon piirissä paitsi yleislainsäädännön perusteella, myös Verohallinnon erityissääntelyn perusteella. Yleislainsäädännön perusteella henkilö voisi tehdä Suomi.fi-viestien käytön lopettamisilmoituksen, joka on voimassa vähintään vuoden, kun taas OmaVeron osalta lopettamisilmoitus olisi tästä poiketen ehdotuksen mukaan 30 päivää. Tämä on omiaan aiheuttamaan sekavuutta siltä osin, minkä sähköisen palvelun piirissä henkilö lopulta on.

Sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädäntöhankkeen yhteydessä ulosottokaaresta (705/2007) päädyttiin poistamaan erillinen kieltoilmoitusta koskeva sääntely juuri edellä mainituista syistä. Esityksen perustelujen mukaan ulosottokaaren 38 pykälän 3 momentti ehdotetaan poistettavaksi kokonaan. Kyseinen 3 momentin säännös olisi nimittäin päällekkäinen tukipalvelulain 8 e §:n säännöksen kanssa. Jatkossa Suomi.fi-viestien ja Suomi.fi-tilin käyttämisestä olisi mahdollista kieltäytyä tukipalvelulain 8 e §:n säännöksen nojalla, muttei enää ulosottokaaren 3 luvun 38 §:n 3 momentin säännöksen nojalla. Siten jatkossa kieltäytymismahdollisuus koskisi kaikkea viranomaisviestintää, mutta enää ei olisi mahdollisuutta kieltäytyä erikseen ulosoton kirjeiden vastaanottamisesta, jos Suomi.fi-viestit ovat muuten käytössä. Sääntelyn yhdenmukaisuuden näkökulmasta Suomi.fi-viestien vastaanottamisesta kieltäytymisen on tarkoituksenmukaisempaa tapahtua yleislainsäädännön nojalla. (HE 124/2025 vp, s. 143)

Oikeusministeriön näkemyksen mukaan asiaa ei tulisi myöskään Verohallintoa koskevan sääntelyn osalta arvioida Ulosottolaitoksesta poikkeavalla tavalla. OmaVeron käytöstä kieltäytymistä ja palautusmenettelyä koskeva sääntely tulisikin poistaa verotusmenettelylakia ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia koskevista ehdotuksista kokonaan. Tämä edesauttaisi sähköistä tiedoksiantoa koskevan lainsäädännön selkeyttä merkittävästi hallinnon asiakkaan näkökulmasta. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan yleislainsäädännöstä merkittävästi eroavat menettelyt ovat omiaan aiheuttamaan oikeusturvahaasteita. Poikkeavien menettelyjen vuoksi voi käydä niin, ettei epäselvyyksien vuoksi sähköinen tiedoksianto tavoitakaan vastaanottajaansa, mistä voi aiheutua oikeudenmenetyksiä ja tarpeettomia muutoksenhakuja. Tästä voi aiheutua myös Verohallinnolle lisäselvittelykuluja, mahdollisesti merkittävästikin.

Oikeusministeriö on myös aiemmin verojaostolle antamassaan lausunnossa todennut, että ehdotettu sääntely näyttäytyy hallinnon asiakkaan näkökulmasta sekavalta, koska tarjottu kieltäytymismahdollisuus olisi Suomi.fi-viestien käyttäjien osalta kuitenkin näennäinen, ja tällöin kieltäytyminen täytyisi käytännössä tehdä kahdessa eri palvelussa.

Oikeusministeriö huomauttaa, että ehdotettu sähköistä tiedoksiantomenettelyä koskeva yleislainsäädäntö mahdollistaisi ehdotetun mukaisesti voimaan tullessaan sähköisten tiedoksiantojen toimittamisen viranomaisen asiointipalveluun myös tilanteessa, jossa henkilö ei ole Suomi.fi-viestien käyttäjä, jos ilmoitus tiedoksiannosta lähetetään muuhun sähköiseen osoitteeseen, jonka vastaanottaja on ilmoittanut viranomaiselle ilmoituksen lähettämistä varten (HaVM 1/2026 vp, s. 23, 2. lakiehdotus 19 b § 2 mom).

Esityksen mukaan Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun on kirjautunut lähes 3,5 miljoonaa luonnollista henkilöä, kun suostumuksen sähköiseen tiedoksiantoon on vuoden 2024 lopussa antanut noin 1,5 miljoonaa henkilöä (HE 157/2025 vp, s. 9).

Tällä hetkellä Suomi.fi-viesteillä on noin 2,63 miljoonaa käyttäjää, ja käyttäjämäärä on lisääntynyt reilu miljoonalla vapaaehtoisella käyttäjällä alle vuoden kuluessa, pääasiassa Digi- ja väestötietoviraston toimien ja aktiivisen viestinnän ansiosta. Digi- ja väestötietoviraston työtä ovat tukeneet myös muiden viranomaisten toimet ja aktiivinen viestintä. Myös Verohallinto on ollut edistämässä asiaa kampanjoillaan.

Verohallinnolla on mahdollisuus yleislainsäädäntöön kaavailtujen muutosten perusteella antaa asiakirjat OmaVerossa tiedoksi sähköisesti kaikille Suomi.fi-viestien käyttäjille. Myös Suomi.fi-viestien käyttäjämäärä tullee vielä lisääntymään merkittävästi, kun yleislainsäädäntö mahdollisesti astuu voimaan. Tässä mielessä perustelut Verohallinnon yleislainsäädännöstä poikkeavalle lainsäädännölle, mukaan lukien palautusmenettely, eivät vaikuttaisi kovinkaan vakuuttavilta, vaan jo yleislainsäädäntöön kaavailluilla muutoksilla Verohallinnon olisi mahdollista lisätä sähköisen tiedoksiannon käyttöä merkittävästi verovelvollisten keskuudessa.

Suomi.fi-viestien käyttäjien lisäksi Verohallinto voisi käyttää OmaVeroa sähköisessä tiedoksiantomenettelyssään kaavaillun yleislainsäädännön perusteella kaikille sellaisille verovelvollisille, jotka ovat ilmoittaneet palveluun sähköisen osoitteensa ilmoituksen lähettämistä varten (voimassa olevan lainsäädännön suostumusta vastaava menettely). Sähköisen osoitteen antamiseen voidaan myös kannustaa muilla tavoin kuin lainsäädännöllä keinoin, kuten esimerkiksi palvelumuotoilun keinoin. Sähköistä yhteystietoa voidaan esimerkiksi aktiivisesti kysyä palvelun käyttäjiltä. Edellä todetusti Digi- ja väestötietovirasto on aktiivisin toimin saanut lähes tuplattua Suomi.fi-viestien käyttäjämäärän alle vuodessa ilman lakimuutoksiakin.

Oikeusministeriön näkemyksen mukaan edellä todetut sähköisen tiedoksiannon yleislainsäädäntöön kaavaillut muutokset muine edellä todettuine keinoineen vaikuttaisivat johtavan pitkälti samansuuntaisiin tuloksiin kuin Verohallintoa koskevaan lainsäädäntöön ehdotettu palautusmenettely, mutta ilman yhtä merkittäviä oikeusturvahaasteita. Kielto- ja palautusmenettelyä koskevat säännökset vaikuttaisivat siten paitsi oikeusturvanäkökulmasta haasteellisilta, mutta käytännössä myös tarpeettomilta.

Esityksen mukaan esimerkiksi yhteisöasiakkailla sähköisen tiedoksiantomenettelyn käyttö on paljon vähäisempää, ja vuonna 2024 noin 280 000 osakeyhtiötä on kirjautunut OmaVeroon, mutta sähköinen tiedoksianto on käytössä näistä vain alle 10 prosentilla (HE 157/2025 vp, s. 9). Oikeusministeriö huomauttaa, että myös perustuslain näkökulmasta sääntelyn kohdistaminen erityisesti yhteisökäyttäjiin ei olisi yhtä ongelmallista kuin luonnollisiin henkilöihin. Asiasta on

jonkin verran myös perustuslakivaliokunnan käytäntöä, jota on kuvattu esityksessäkin (esim. PeVL 32/2018 vp).

Mikäli verojaosto kuitenkin vastoin oikeusministeriön suositusta päätyy säilyttämään palautusmenettelyä koskevan ehdotuksen, oikeusministeriön näkemyksen mukaan 30 päivää ei vaikuttaisi perustuslakivaliokunnan edellyttämältä kohtuulliselta ajalta, vaan kyseeseen pitäisi tulla merkittävästi pidempi aika. Oikeusministeriön käsityksen mukaan veroasiat voivat olla toisinaan monimutkaisia ja edellyttää yhdessäkin asiassa kuukautta pidempää hoitamista. Erityisen haastaviksi saattavat muodostua tilanteet, joissa henkilö asioi tuetusti. Oikeusministeriö ei kuitenkaan suosittele, että määräaikaa pidennettäisiin, vaan kielto- ja palautusmenettely olisi perustelluinta poistaa ehdotuksesta kokonaan.

Muut perustuslakivaliokunnan lausunnosta PeVL 60/2025 vp heräävät huomiot

Oikeusministeriö toteaa, että perustuslakivaliokunta on edellyttänyt esitystä koskevassa lausunnossaan (PeVL 60/2025 vp) ehdotettuihin säännöksiin erinäisiä muutoksia tai täsmentämistarpeita. Oikeusministeriöllä ei ole tiedossaan muita muutosehdotuksia esityksen säännöksiin kuin ne, mitkä verojaosto on kuulemiskutsunsa liitteenä toimittanut.

Yleisenä huomiona oikeusministeriö kuitenkin toteaa, että sääntelyn ei tulisi olla päällekkäistä yleislainsäädännön kanssa, mihin oikeusministeriö on toistuvasti kiinnittänyt huomiota. Yleislakeja tulee kunnioittaa, eikä yleislainsäädännön kanssa päällekkäistä sääntelyä tule säätää (ks. lainkirjoittajan opas, jakso 12.1 Yleislakien kunnioittaminen).

Oikeusministeriö on huomauttanut asiasta jo lausuntokierroksella antamassaan lausunnossa sekä uudelleen verojaostolle antamassaan lausunnossa. Päällekkäinen sääntely on omiaan sekavoittamaan yleislainsäädännön ja erityislainsäädännön välistä suhdetta, minkä lisäksi se tekee haastavaksi hahmottaa, miltä osin tosiasiassa on tarkoitus poiketa yleislainsäädännöstä.

Oikeusministeriö katsoo edellä esitetyn huomion vuoksi tarpeelliseksi käsitellä ja kommentoida verotusmenettelylain 26 c §:ää ja sitä koskevaa esityksen ehdotusta yksityiskohtaisesti ottaen huomioon myös verojaoston kuulemiskutsun liitteessä esittelemät muutosehdotukset:

> 26 c §
> **Tiedoksianto**
>
> Verotuspäätös, päätös oikaisuvaatimukseen ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi Verohallinnon asiakasrekisteriin. *(voimassa oleva 1 mom)*

Kommentti: Esityksessä ei ehdoteta 1 momentin osalta muutoksia, eikä oikeusministeriönkään näkemyksen mukaan välttämättömiä muutostarpeita vaikuttaisi olevan.

> Todisteellinen tiedoksianto yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle toimitetaan sen ilmoittamaan osoitteeseen. *(voimassa oleva 2 mom)*

Kommentti: Esityksessä ei ehdoteta 2 momentin osalta muutoksia. Säännös on kuitenkin pääosiltaan hallintolain 57 §:n 1 momentin kanssa päällekkäinen ja siksi nähtävästi tarpeeton. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan verojaoston olisi hyvä tarkastella tätä momenttia, joskaan asia ei esityksen muuhun sääntelyyn nähden vaikuttaisi yhtä kriittiseltä.

> Verohallinnon tai verotuksen oikaisulautakunnan päätös, jonka tiedoksisaannista alkaa kulua muutoksenhakuaika, sekä muut Verohallinnon asiakirjat voidaan antaa tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. *(voimassa oleva 3 mom)*

Kommentti: 3 momentin osalta esityksessä ei ehdoteta muutoksia. Säännös sisältää erityissäännöksen suhteessa hallintolain 60 §:ään. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan momenttia ei olisi välttämätöntä muuttaa. Viittaus hallintolain 59 §:ään kattaa myös asiointilain mukaisen sähköisen tiedoksiannon (ks. esim. HE 124/2025 vp, jakso 2.5.7 Asiointilain suhde muuhun lainsäädäntöön ja sähköinen tiedoksianto, s. 38–39).

> Verohallinto voi antaa 1 ja 3 momentissa tarkoitetut päätökset ja muut asiakirjat tiedoksi Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa. Päätös ja asiakirja voidaan antaa tiedoksi sähköisesti, jos verovelvollisella on käytössä hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetun lain (571/2016) 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu viestinvälityspalvelu. *(ehdotettu 4 mom)*

Kommentti: Säännös on tarpeeton ja päällekkäinen yleislainsäädännön kanssa. Ks. HaVM 1/2026 vp, 2. lakiehdotus 18 § 2 mom, 19 § 1 mom sekä 19 b § ml. 1. lakiehdotuksen 8 b §. Yleislainsäädännön kanssa päällekkäistä sääntelyä ei tule edellä todetusti säätää. Mikäli pykälässä on tarpeen viitata sähköiseen tiedoksiantoon, tämä voidaan tehdä esimerkiksi informatiivisella viittauksella, jota oikeusministeriö on ehdottanut aiemmassa verojaostolle antamassaan lausunnossa: ”Sähköisestä tiedoksiannosta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa [13/2003].”

> Jos verovelvollisella ei ole käytössä viestinvälityspalvelua, 1 ja 3 momentissa tarkoitettu päätös ja asiakirja voidaan antaa tiedoksi sähköisesti:
> 1) 18 vuotta täyttäneelle luonnolliselle henkilölle, joka on kirjautunut Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun ja jolle ei ole holhoustoimesta annetussa laissa (442/1999) tarkoitettuun holhousasioiden rekisteriin merkityn tiedon perusteella määrätty edunvalvojaa tai vahvistettu edunvalvontavaltuutettua;
> 2) kuolinpesälle, yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle, jonka puolesta laillinen edustaja tai valtuutettu on kirjautunut Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun. *(ehdotettu 5 mom)*

> Verohallinto lähettää verovelvolliselle tai tämän valtuuttamalle ilmoituksen 4 tai 5 momentin mukaisesta tiedoksiannosta hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista annetussa laissa tarkoitettuun viestinvälityspalveluun tai verovelvollisen tai tämän valtuuttaman tätä tarkoitusta varten Verohallinnolle ilmoittamaan puhelinnumeroon tai muuhun sähköiseen osoitteeseen. Ilmoitusta ei lähetetä, jos Verohallinnolla ei ole verovelvollisen sähköistä yhteystietoa. *(ehdotettu 6 mom)*

Kommentti 5 ja 6 mom osalta: Oikeusministeriön käsityksen mukaan 5 ja 6 momentti käyvät tarpeettomiksi perustuslakivaliokunnan 6 momenttia koskevan huomion johdosta. Perustuslakivaliokunnan mukaan valtiovarainvaliokunnan on muutettava verotusmenettelylain 26 c §:ää

siten, että asiakirjan tiedoksianto voidaan toteuttaa asiointipalvelun kautta vain, jos henkilö on itse ilmoittanut 26 c §:n 6 momentin edellyttämän sähköisen osoitteen ilmoituksen (heräte) lähettämistä varten taikka jos henkilö on saanut asiointipalvelussa nimenomaisesti tiedon siitä, että sähköistä ilmoitusta (heräte) ei toimiteta muihin yhteystietoihin, ellei henkilö nimenomaisesti ilmoita sähköistä osoitetta ilmoituksen lähettämistä varten. (PeVL 60/2025 vp, kohta 8)

Perustuslakivaliokunta esitti vastaavan huomion myös sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädäntöhankkeen osalta, minkä vuoksi hallintovaliokunta ehdotti mietinnössään muutoksia 1. ja 2. lakiehdotukseen (HaVM 1/2026 vp). Siten asia tulee myös Verohallinnon osalta huomioiduksi jo yleislainsäädännössä.

Edellä todetun perusteella 5 ja 6 momentti ovat tarpeettomia, sillä asia tulee huomioiduksi suoraan ehdotetun sähköistä tiedoksiantoa koskevan yleislainsäädännön perusteella (ks. HaVM 1/2026 vp, 1. lakiehdotus 8 b § ja 2. lakiehdotus 19 b § ja niitä koskevat hallintovaliokunnan perustelut).

> Sähköisesti tiedoksi annettu asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä siitä, kun asiakirja on tallennettu Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun. Jos pääsyssä Verohallinnon sähköiseen asiointipalveluun tai 6 momentin mukaisen ilmoituksen lähettämisessä on tänä aikana ollut tekninen este, asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä siitä, kun tekninen este on poistunut. *(ehdotettu 7 mom)*

Kommentti: Momentti vastaa pitkälti voimassa olevan verotusmenettelylain 26 c §:n 4 momentin sääntelyä. Tältä osin momenttiin ei vaikuttaisi kohdistuvan ainakaan välttämättömiä muutostarpeita, joskin 3 päivän tiedoksisaantiajankohta määräytyy jo yleislainsäädännön perusteella (voimassa oleva asiointilain 19 § 2 mom ja ehdotettu asiointilain 19 § 3 mom)

> Verovelvollinen voi ilmoittaa Verohallinnolle, ettei hän käytä Verohallinnon sähköistä asiointipalvelua. Ilmoituksen saapumisen jälkeen päätösten ja asiakirjojen tiedoksiantoon verovelvolliselle ei sovelleta 5 momenttia. Päätösten ja asiakirjojen tiedoksiantoon sovelletaan uudelleen 5 momenttia, jos 5 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen kirjautuu Verohallinnon sähköisen asiointipalveluun, kun 30 päivää on kulunut ilmoituksen saapumisesta Verohallintoon. *(ehdotettu 8 mom verojaoston toimittamin muutosehdotuksin)*

Kommentti: Oikeusministeriö ehdottaa momenttia kokonaan poistettavaksi edellä lausunnossa tarkemmin käsitellyin perustein.